

Alberti: Nu, da der om dette dødsfødte Lovforslag vistnok er sagt det aller-
meste af, hvad der overhovedet kan siges —
og maaske lidt til — skulde jeg ikke ville
forlænge Debatten, selv for nogle faa Øje-
blikke, ved at forlange Ordet, naar det ikke
var, fordi der er et enkelt ikke uvigtigt
Punkt, hvori jeg ikke er ganske enig med
det ærede Medlem for Præsto Amts 6te
Valgkreds (Bojsen), ved hvis Udtalelser jeg
ellers i Reglen plejer i det væsentlige at
kunne føle min Opfattelse repræsenteret.
Jeg er ganske enig med det ærede Medlem
i alt, hvad han har sagt mod det fore-
liggende Forslag, og særlig mod den fore-
slaaede Brændevinsstat; og jeg skal dertil
føje, at hvis man ønskede at faa Smaaaf-
sølg og Landarbejdere i Hobetal omvendte til
Socialismen, kunde man ikke finde noget
bedre end ved at vedtage dette Lovforslag.
Naar disse Folk se, at man ikke betænker
sig paa at sætte Skattepumpen paa en af
deres daglige Livsfornødenheder, eller i alt
Fald et af deres daglige Nødhjælsmidler,
kan der efter min Mening ingen Tvivl
være om, at disse Folk ville føle sig for-
urettede, oven i Købet særlig forurettede,
naar de skulle bestattes til Fordel for andre
Samsundsflasker. De ville da i store
Starer kaste sig i Socialdemokratiets altid
aabne og redbonne Favn. Jeg er altsaa
ganske enig med det ærede Medlem i, at
det foreliggende Lovforslag indeholder en
flet og fordærvelig Lov, og jeg haaber, det
aldrig maa lykkes at sætte den igennem.
Naar jeg nu alligevel kan være enig med
det ærede Medlem i at stemme for For-
slagets Overgang til anden Behandling, er
det dels, fordi det jo i alt Fald er dette
Tings Praksis ikke at aflive et Lovforslag
allerede ved første Behandling, og dels
fordi jeg nærer den fulde Overbevisning, at
Lovforslaget, hvis det kommer tilbage fra
Udvalget, i alt Fald vil komme tilbage i en
saadan Skikkelse, at det flet ikke er til at
kende igen. Denne Overbevisning støtter
jeg naturligvis paa de Udtalelser, der ere
faldne her i Salen fra de allerforskelligste
Sider, og særligt derpaa, at ikke et eneste
Medlem af Regeringspartiet har kunnet
staa op her i Salen og give Forslaget sin
uforbeholdne Tilslutning; de have alle
sammen uden Undtagelse taget saa væsentlige
Forbehold, at det i Virkeligheden ikke er
andet end en decideret Modstand under
høflig Form. Jeg er enig altsaa med det
ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valg-
kreds med Hensyn til den Maade, hvorpaa
han for Øjeblikket betragte det foreliggende
Lovforslag. Derimod kan jeg ikke være

enig med ham, naar han paa en Maade
gav en Udset til en Gang i Fremtiden
under visse Betingelser at kunne være med
til en Brændevinsstat. Jeg kan ikke være
enig med ham i at have Lod og Del i et
saadant Løfte, selv blot ved at tie stille der-
til. Det ærede Medlem udtalte, at naar
der en Gang kom til at foreligge Forslag
fra den Husmandskommission, der ventes
nedsat, kunde den blive Tale om delvis at
anvende en Brændevinsstat til Tilveje-
bringelsen af de Midler, som Forslaget vil
gøre nødvendige. Det forekommer mig at
være alt for tidligt, at give den højtærede
Finansminister Løfter i den Retning. Den
højtærede Finansminister kommer altid, saa
snart der er Tale om Reformen, med sin
uindvilige Brændevinsstat og vil sikkert uden
nogen som helst Opmuntring komme dermed,
naar der en Gang foreligger Forslag fra
Husmandskommissionen, og det forekommer
mig da, at han vilde faa en alt for stærk
Stilling, naar han kunde henvise til, at der
var lobet ham, at naar disse Forslag skulde
gennemføres, skulde en Brændevinsstat bruges
dertil. Der er jo intet Mennekte, der ved,
om der kommer noget ud af Husmands-
kommissionen, hvad der kommer, eller naar
det kommer. Jeg ser nu ingenlunde saa
pessimistisk paa denne Kommissions Ned-
sættelse, som det ærede Medlem fra Store-
heddinge gør. Jeg haaber tværtimod, at
Kommissionen maa blive nedsat og blive
godt sammensat og snæver, at den i forholds-
vis kort Tid maa udarbejde Forslag, hvorom
man fra alle Sider kan samle sig. Men om
dette sker, ved man ikke endnu, og sker det,
og skal der bruges Penge, saa forekommer
det mig, at man, før man gaar til en
Brændevinsstat, maa undersøge, om der ikke
til den Tid findes andre Midler og Udveje
til at føre disse Sager igennem. Det fore-
kommer mig, at det altid maa være en noget
tvivlsom Affære at ville hjælpe de laveste
Klasser i Samsundet, naar denne Hjælp for
en væsentlig Del skal ydes paa deres egen
Bekostning. Jeg nærer ingen Tvivl om, at
naar vi en Gang komme saa vidt, saa vil
det vise sig, at man maa finde andre Ud-
veje, om det endelig skulde være fornødent,
ved andre Skatter end dem, som her ere
foreslaaede, og navnlig da ved den Formue-
og Vejlighedsstat, om hvilken det ærede
Medlem fra Storeheddinge forleden talte saa
smukke Ord. Men i alt Fald mener jeg, at
en Brændevinsstat, om den skulde blive nød-
vendig, burde være den allersidste Udvej, den
allersidste Nødhjælp, naar alle andre Midler
og Udveje glippe. — Jeg skal da altsaa tage
ethvert Forbehold med Hensyn til min Stil-